Bardejovský
Prameň

časopis Cirkevného zboru ECAV na Slovensku v Bardejove

Ročník 7 | September 2009 | Číslo 3

Kde je moje miesto na hradbách?

(Príhovor zo sobotňajšieho programu pre dospelých na Dištriktuálnych dňoch VD v L. Mikuláši)

Stretli sme sa tu ako dospelá časť účastníkov DD VD. Čo tu hľadáme? Trochu oddychu uprostred leta? Trochu duchovného vyžitia? Trochu spoločenstva? Možno z každého po troške. Zároveň je to však pre nás príležitosť prijať do života nejaké výzvy. Pán Boh nám pomohol pripraviť toto stretnutie, poskytol nám ako prejav svojej milosti toto vhodné prostredie, tak to zrejme nebude len nato, aby sme sa tu chvíľu príjemne cítili. Stretli sme sa tu v duchu témy, vyjadrenej na pozývajúcich plagátoch. Téma z knihy Nehemiášovej znie dosť vyzývavo. Tak sa dajme vyzvať k rozmýšľaniu. Dajme sa vyzvať k nejakej reakcii na Božie slovo.

Takže ešte raz: sme tu ako dospelí ľudia. Čo to znamená, že sme dospelí? Dospelosť je čas slobodných rozhodnutí. Dospelosť je čas práce. Dospelosť je čas nezávislosti. Ale na prvom mieste vnímam dospelosť ako čas zodpovednosti. Vo veku dospelosti môžeme svoju zodpovednosť rozvíjať mnohorakým spôsobom:

- vo svojej službe (či už v službe cirkvi, v dobročinnosti, v službe v spoločnosti a podobne),
- v práci, vo svojom odbore,
- vo svojom koníčku, hobby, talente (hudba, výtvarné umenie, pohybové nadanie, šport ...),
- v politike atď.

Všetko toto sú oblasti, v ktorých sa dospelý človek môže legálne a hodnotne rozvíjať, aj sebe pre radosť aj druhým ku prospechu.

A predsa vnímam, že nad tým všetkým či za tým všetkým a pod tým všetkým je ešte jedna dôležitá oblasť, v ktorej sa ako dospelí ľudia máme správať veľmi zodpovedne. **Je to oblasť rodinného života (rozmenené na drobné: ide o zodpovednosť v manželských a medzigeneračných vzťahoch)**. Tak v spoločnosti, ako aj v cirkvi neodškriepiteľne platí zásada, že rodina je ich základnou bunkou. Práve rodina je priestorom, ktorý nás vychová, pripraví, vystrojí do všetkých ostatných oblastí života. V živote rodiny získavame základné psychologické, citové, mentálne zručnosti, ktoré potom môžeme využívať v práci, koníčkoch, v oblasti svojich talentov v oblasti medziľudských vzťahov. Rodina je liaheň osobností a tu nemyslím na celebrity, mediálne hviezdy, ale myslím na osobnosti, ktoré si zapamätáme aj po rokoch, osobnosti, ktoré nás ovplyvnili, usmernili, dali nám podnety, z ktorých čerpáme i ďalej.

Rodina pre človeka znamená bezpečné miesto, v ktorom sa cíti prijatý, lebo tam patrí. Má tam svoje práva i povinnosti. Je zapojený do štruktúry vzájomne osožných vzťahov s jasne stanovenými pravidlami, čo uľahčuje komunikáciu. Kde správne funguje rodina, tam sú predpoklady pre rozvoj osobnosti, pre správne citové naplnenie jej členov a tak aj pre ich schopnosti byť tu pre druhých, byť osožnými aj mimo rodiny.

Dôkazom, že život v rodine je veľmi dôležitý je aj sústredený a mohutný útok pokušiteľa na rodinný spôsob života v našej kresťanskej spoločnosti. Žiaľ, ide o útok taký sústredený, že jeho dôsledky pozorujeme veľmi bolestne priamo v cirkevných zboroch. Naši členovia cirkvi majú skúsenosti s manželskou neverou. Naši členovia cirkvi prežívajú útoky na vzťahy, keď sú manželia dlhodobo od seba odlúčení kvôli nedostatku pracovných možností doma. Naše deti prežívajú ťažké chvíle života bez rodičov, ktorí aby zarobili viac peňazí menej času majú na svojich potomkov. Rodina je pod sústredenou paľbou všetkými možnými spôsobmi útočiaceho nepriateľa Božích poriadkov, ktoré znamenali pre človeka požehnanie a pokoj. Hradby rodinného života sú veľmi silno poznačené týmito útokmi. Čo robiť?

Tu je na mieste veľmi pozorne vnímať výzvu hlavnej témy týchto dištriktuálnych dní: Nože, poďme a postavme hradby Jeruzalema. Nám nestačí totiž len so zármutkom pozerať na to, ako nám z každej strany hrozí nebezpečenstvo. Nepomôže nám bedákať nad zlými vplyvmi mediálnej kultúry, nad vplyvom hospodárskej krízy, alebo globalizácie na rozpad základnej štruktúry Božieho stvorenia v ľudskom rode. Božie slovo nás volá, ba až vyzýva: *Ak ste dospelí, ak ste zodpovední, ak ste schopný nejakej akcie, tak robte vedomé, usporiadané a chcené kroky k tomu, aby ste sa zlému bránili a vypĺňali svoj život dobrými skúsenosťami, ku ktorým sme boli stvorení.*

Naša spoločná skúsenosť je, že to nedokážeme. Nevládzeme sa ubrániť, nedokážeme byť ani dosť ostražití, ani dosť silní, aby sme svoje rodiny ustrážili. Preto sa aj tu stretávame okolo Božieho slova. Stretávame sa ako Boží ľud, ktorý chce počuť svojho Stvoriteľa, Vykupiteľa a Posvätiteľa, aby nás naučil, usmernil a dal k dispozícii Jeho silu, ktorou môžeme uspieť.

Príbeh Božieho služobníka Nehemiáša je veľmi vhodným príbehom pre nás dospelých ľudí. Je príbehom človeka, ktorý pocítil zodpovednosť za život SVOJICH ĽUDÍ, za SVOJE MESTO, Jeruzalem. Rád by som si s vami všimol niekoľko momentov z jeho príbehu, ktoré pre nás môžu byť poučné a určujúce, ak nám záleží na zdraví, rozvoji a budovaní našich rodín, našej cirkvi, našich zborov.

Nehemiášov smútok: Neh 2,1-3: *"V mesiaci nísan v dvadsiatom roku kráľa Artaxerxa, keď víno bolo práve pred ním, zdvihol som víno a podal kráľovi. Nebýval som smutný v jeho prítomnosti. Kráľ sa ma opýtal: Prečo máš smutnú tvár, veď nie si chorý? Nebude to nič iné ako žiaľ v srdci. Vtedy som sa veľmi preľakol. Odpovedal som kráľovi: Nech žije kráľ naveky! Ako by som nebol smutný, keď mesto, kde ležia hroby mojich otcov, je v rozvalinách a jeho brány sú strávené ohňom?"*

Tento moment je podľa mňa rozhodujúcim momentom v akejkoľvek snahe o zlepšenie situácie. POZOR! Nemyslím tým, že by sme všetci mali byť povinne smutní. Ale pýtajme sa spoločne, prečo bol Nehemiáš smutný? Vnímam to tak, že na prvom mieste preto, lebo mu stav Jeruzalema a jeho národa ležal na srdci.

Život našich rodín, zborov a cirkvi bude na dobrej ceste k náprave, ak nám všetkým bude ležať na srdci. Všimnite si drobný posun v anatómii: Nie v žalúdku, ale na srdci. Ak nám niečo leží v žalúdku, znamená to, že nám je z toho zle. Je nám z toho ťažko. V takom prípade zvykneme kritizovať, sťažovať sa, mať pichľavé poznámky a podobne. Nepoznám v histórii príklad, kde by sa veci pohli k lepšiemu, keď niekto niekomu ležal v žalúdku. Tam sa začne tak nanajvýš vojna, hnev, nepriateľstvo. Ale ak niečo leží na srdci, to je iná reč. Pomôžme si celkom naturálnou ilustráciou: Dievča leží chlapcovi na srdci. Dieťa leží matke pri srdci. Chorý je v náručí sestry, ktorá ho drží v náručí. To je iný stav. To je iný VZŤAH k tomu, kto leží na srdci.

Teda otázka znie: ležia nám naše manželské a medzigeneračné vzťahy na srdci? Sú pre nás aspoň také dôležité, ako naša práca, naše koníčky? Porovnajme si, koľko rokov prežijeme vo vzťahoch s ľuďmi v našich rodinách a koľko rokov nášho života vypĺňa práca alebo hobby. Čas prežitý v rodine je omnoho dlhší, ako čas v zamestnaní. Čo je teda dôležité? Čo nám má ležať na srdci?

Nehemiáš je smutný a nenechá ho to chladným. Všimnime si aj druhý moment. Hlboký vzťah k tomu, čo nám leží na srdci nás núti konať. Ako koná Nehemiáš?

Nehemiáš koná s rozvahou ale zároveň „naplno".

Neh 2,11-13: *"Keď som došiel do Jeruzalema, pobudol som tam tri dni. Potom som v noci vstal, ja i niekoľko málo mužov so mnou. Ale nikomu som neoznámil, čo mi vnukol môj Boh urobiť pre Jeruzalem. Nemal som so sebou nijaké zviera okrem toho zvieraťa, na ktorom som jazdil. V noci som vyšiel Údolnou bránou k Dračiemu prameňu až k Hnojnej bráne a skúmal som hradby Jeruzalema, ktoré boli samá trhlina, a ktorého brány boli spálené."*

Nehemiáš používa srdce aj rozum. Nepúšťa sa bezhlavo a romanticky do boja s veternými mlynmi, ale vedený Božou múdrou radou pozýva k práci na oprave hradieb najprv niekoľko svojich verných spolupracovníkov a potom zodpovedných predákov ľudu. Aby ich dokázal osloviť, sám pre seba a svojich blízkych si urobil analýzu. Pritom stále nezabúda, že do tejto úlohy ho povolal Pán Boh. On mu položil na srdce vec jeho ľudu. Hospodin korunoval úspechom už začiatok misie, keď mu otvoril možnosť odísť do Jeruzalema u kráľa.

Život v manželstve a v rodine je zvláštna skúsenosť. Prevažná väčšina z nás žije týmto spôsobom života, ale nikto z nás nechodí najskôr do školy, aby sa to naučil. To však neznamená že by sa vo veciach rodinného života nedali mnohé veci naučiť, že by nemohli byť predmetom nášho sústredeného záujmu. Pritom máme my veriaci jednu vynikajúcu výhodu, voči neveriacim. My totiž vieme, kto nás postavil na cestu rodinného života. My vieme, kto je autorom tohto nápadu, kto teda aj najlepšie rozumie základom rodinného šťastia, fungovania manželstva a správnej výchovy. Máme výhodu, že môžeme čerpať múdrosť a vzdelávanie vo veciach rodinného života priamo z prameňa z Božieho slova.

Nehemiáš motivuje:

Neh 2,17 b: *"Nože, postavme hradby Jeruzalema."*

Nehemiáš rozdelil úlohy a na konkrétne miesta trhlín na hradbách postavil ľudí. Úlohou cirkvi, úlohou kňazov, úlohou vedúcich osobností v cirkevných zboroch je okrem iného pod Božím vedením ukázať ľuďom, kde je ich miesto na budovaní hradieb Božieho mesta. Prakticky to znamená, že v cirkvi je priestor na to, aby sa ľudia vzdelávali vo svojom kresťanskom manželskom spolunažívaní, v kresťanskom spôsobe výchovy detí, v kresťanskom spolužití viacerých generácií. Cirkev je vynikajúcim priestorom aj pre ľudí slobodných, rozvedených alebo osamelo žijúcich, ktorým chýba rodinné zázemie, lebo práve týmto ľuďom cirkev, spoločenstvo bratov a sestier, detí spoločného Otca nebeského má pomáhať v hľadaní náplne života.

Dnes sme v programe počuli svedectvá ľudí, ktorí sa okolo seba obzerajú, vnímajú citlivým srdcom svoje okolie, ako prostredie, ktoré im nie je cudzie. Počuli sme o ľuďoch, ktorým záleží na živote v manželstvách, v rodinách. Robia čosi preto, aby vzťahy v ich okolí neboli boľavé, trpké, ale aby budovali.

V cirkvi máme vyše 300 zborov. Menšie i väčšie. Ale v každom jednom z nich žijú ľudia. Žijú v rodinách, v manželstvách. Keby sme žiadnu inú prácu v cirkevnom zbore nevideli ako reálnu, určite v každom jednom zbore je reálna potreba pracovať na navrátení rodín k Pánu Bohu. Pokúsme sa o to. Nemusia to hneď byť letné tábory, vyučovania, na ktoré nemáte vnútornú odvahu alebo možnosti. Pre začiatok stačí ochota otvoriť svoj dom pre druhých, otvoriť svoje srdce pre blížnych a spolu sa zhovárať o svojich radostiach a starostiach pod svetlom toho, čomu nás učí Pán Boh. Toto je prvý a nie veľmi náročný krok evanjelizácie, otvorenia sa evanjeliu, otvorenia našich rodín, rodinného prostredia evanjeliu. Ono totiž má moc naše rodiny ochraňovať, až zachraňovať.

V cirkvi je táto téma vážnou témou. Dôkazom je práca, ktorá v cirkvi spontánne vznikla a rozvíja sa už viac rokov. V novembri 1998 sa uskutočnila prvá konferencia o rodine, z ktorej sa neskôr stali konferencie Rodinného spoločenstva. Nie každý prijíma túto oblasť práce rovnako s pochopením ako dôležitú a oprávnenú prácu. Je však prepotrebná. Diabol totiž útočí na naše rodiny, na naše vzťahy veľmi intenzívne. Je múdre využiť každú možnosť, ako sa postaviť na hradby rozpadávajúceho sa rodinného života, rodinného cítenia, lebo tým zároveň chránime rodinný charakter našich cirkevných zborov. Nie nadarmo sa v cirkvi voláme bratmi a sestrami. My chceme a mali by sme sa vedome cvičiť v tom, aby sme žili ako Božia rodina. Pán Boh nám k tomu dáva múdrosť v Biblii, silu v prítomnom Duchu Svätom, i spôsob v nasledovaní príkladu a učenia svojho Syna Pána Ježiša.

Modlime sa za to, aby Pán Boh žehnal naše manželstvá. Veď je to Jeho model spolužitia. On má k tomu čo povedať. On vie, ako zaceliť trhliny v našich vzťahoch. Modlime sa za to, aby nám Pán Boh dával dostatok lásky a múdrosti pre výchovu detí. Veď On nás povolal k súčinnosti na plodení i výchove novej generácie. Modlime sa za to, aby sme v cirkvi, v cirkevných zboroch boli Božími poddajnými nástrojmi na šírenie dobrej zvesti o Božej láske k človeku skrze Ježiša Krista. Nože dajme si ukázať, kde je naše miesto na hradbách a postavme hradby Jeruzalema.

Ján Velebír

Dištriktuálne dni VD v Liptovskom Mikuláši

31.7. až 2.8. sa vo Vojenskej akadémii v Liptovskom Mikuláši konali Dištriktuálne dni VD ECAV. Tohoročné podujatie sa od podobných stretnutí z predchádzajúcich rokov líšilo predovšetkým tým, že trvalo tri dni. Tým spôsobom poskytovalo omnoho bohatší program, ako doterajšie jednodňové zhromaždenia. V rámci programu boli spoločné stretnutia v piatok a v sobotu večer, v sobotu dopoludnia delený program pre deti, mládež a dospelých. Bohatá ponuka v sobotňajšieho popoludnia oslovila športovcov, vzdelancov, mládež i dospelých. Programu v prvých dňoch DD VD sa zúčastnilo 10 členov nášho zboru, niektorí ako účastníci, niektorí aj ako súčasť programu. Dve dievčatá, Jarka a Denisa boli poverené zachytiť všetky okamihy na fotografie. Mne s manželkou bol zverený dopoludňajší program pre dospelých a jeden zo seminárov o výchove detí. Žiaľ, hoci na príprave sa pani farárka doma zúčastniť mohla, kvôli zdravotným problémom napokon na stretnutie vycestovať nemohla a tak som pripravený seminár viedol sám. Okrem toho som mal na starosti aj jedno zo stíšení v kaplnke Vojenskej akadémie v sobotu ráno. Nakoľko mnohí z účastníkov prežívali požehnané chvíle, rozhodli sme sa spoločne podať vám aspoň niekoľko postrehov z týchto pekne prežitých chvíľ a príhovor sobotňajšieho programu, ktorý je na prvých stranách tohto čísla BP.

Deny Benková, fotografka DD VD:

Čo si najviac pamätáš z DD VD?

Z dištriktuálnych dní si asi najviac pamätám atmosféru. Možno to bude tým, že som ako fotografka mala možnosť nazrieť do zákulisia viac ako ostatní účastníci, ale mne osobne sa to veľmi páčilo. Bolo tam síce vidieť zhon a to všetko ale pritom som videla naživo lásku medzi ľuďmi. Niektorí sa stretli prvýkrát v živote pritom sa k sebe správali ako najlepší priatelia. V tom sa podľa mňa odrazilo to, čo Ježiš kázal, že máme milovať svojich blížnych. Dištriktuálne dni boli jednou z možností, kde sa to dalo vidieť prakticky.

Kto Ťa najviac oslovil a čím?

Myslím, že tu je jednoznačná iba jediná odpoveď! Bol to BOH! Boh, ktorý konal cez ľudí. Počas programu ma oslovili niektoré kapely a cez semináre to boli istí rečníci. No najsuprovejšia bola podľa mňa jedna babka! A to fakt! Sedela som v kresle pred bufetom trošku unavená a znudená. Lístok na večeru som dala jednému chlapcovi z Martina čo prišli a boli veľmi hladní a ja som si povedala, že bez jednej večere vydržím. Tak prišla za mnou babka ako som tam sedela a dala mi koláč. V tej chvíli som si povedala, že wooow ... vraj ho dostávali na večeru a chce sa so mnou podeliť. To bola najpeckovejšia vec, čo sa mi stala. Fakt! V tej chvíli som videla a úplne sa mi potvrdilo, že tí ľudia, čo sú tam fakticky milujú Boha nehrajú sa na nič, lebo toto by bez Jeho lásky nedokázali.

Taktiež jedna z najúžasnejších vecí bolo to, v akom areáli sa program odohrával. Úplne super! Som veľmi spokojná, aj keď je pravda, že to bolo veľmi veľké a bolo treba veľa chodiť z jednej budovy do druhej. Ale plaváreň som na podobnej akcii už dlho nezažila a to bolo veľmi fajn! Taktiež zvukári a chalani za projekciou boli super! Pozdravujem ich, ak to budú čítať. Tak asi toľko .. z mojich postrehov ... a všetkých srdečne pozývam na DD VD ECAV 2010.

Anna Boguská, Božena Adamondyová z V. Vole- účastníčky:

Ktorá časť programu DD Vás najviac oslovila?

AB: Najviac ma oslovili semináre, škoda že všetky boli naraz.

BA: Je ťažké vybrať si len jednu časť programu, pretože mňa zaujali viaceré témy. Nezabudnuteľné boli obidva večery s bohatým programom a vystúpením brata biskupa Sabola, potom semináre, kde si každý mohol vybrať tému, ktorá ho najviac zaujímala a tak isto besedy "Pod lampou". Samozrejme, že každého veriaceho museli osloviť aj nedeľňajšie služby Božie.

Ktorý z vystupujúcich a účastníkov Vás najviac zaujal a prečo?

AB: Zaujal ma pán biskup kázňou z knihy Nehemiáša. Zaujímavá bola aj diskusia pod lampou. Dozvedeli sme sa veľa nového.

BA: Najviac ma zaujalo vystúpenie brata biskupa, ktorý po obidva večery, ako aj na nedeľných službách rozoberal hlavnú tému z knihy Nehemiáš: „Nože, postavme hradby Jeruzalema“ a uplatnenie tohto biblického textu v našich životoch, rodinách a spoločenstvách. Keďže som sa zúčastnila aj seminára, ktorý viedli manželia Linkeschovci, musím povedať, že sa mi veľmi páčil spôsob, akým dokázali rozprávať o problémoch v manželstvách, rodinách a vzťahoch.

Prečo by sa mali ľudia zúčastniť budúcich dištriktuálnych dní?

AB: Pre posilnenie svojej viery, nadväzovať známosti, spoznať nových bratov a sestry.

BA: - v prvom rade je to stretnutie s Pánom Bohom prostredníctvom zvestovaného Božieho slova, či už na danú tému, alebo cez pohľady na rôzne životné situácie.

- Stretnutie sa s inými bratmi a sestrami, milé rozhovory a nadväzovanie nových priateľstiev
- Obohatenie duchovného života
- Tiež čas a priestor pre oddych a pookriatie v dnešnom uponáhľanom živote
- Priestor pre zábavu, stíšenie i pokoj
- Posilnenie viery, utuženie pocitu spolupatričnosti k našej ev. cirkvi
- A v neposlednom rade musím povedať , že bratia a sestry, ktorí organizovali DD sa skutočne postarali nielen o duchovné dary, ale aj telesné pokrmy.

Rok Leonarda Stöckela:

Stretnutie evanjelických pedagógov.

Vážení učitelia, vychovávatelia!

Práca s ľuďmi je krásna a zároveň náročná. Dvojnásobne obe tvrdenia platia o práci s deťmi a mládežou. Je to činnosť, ktorá sa dá vykonávať ako zamestnanie, no svoju skutočnú náplň získa vtedy, keď ju človek prežíva ako povolanie či poslanie. V našom cirkevnom zbore pôsobí niekoľko desiatok ľudí, ktorí svoj život a schopnosti venujú deťom a mládeži. Počet pedagogických pracovníkov na rôznej úrovni, od škôlky cez základné, stredné školy, učilištia, špeciálne alebo umelecké školy, družiny CVČ či iné zariadenia presahuje číslo 50. To nie je zanedbateľná skupina. To všetko sú ľudia, ktorí majú vplyv na formovanie veľkého okruhu mladej generácie.

V našej cirkvi evanjelickí učitelia v minulosti vždy znamenali jednu z rozhodujúcich vetiev bohatej duchovnej a výchovnej práce. Radi by sme sa nechali inšpirovať dobrými skúsenosťami. Radi by sme prispeli k prehĺbeniu vzťahov, k prehĺbeniu a upevneniu kresťanského evanjelického povedomia pedagógov pracujúcich na území nášho zboru. Zároveň by sme Vás, pracovníkov v školstve chceli povzbudiť vo vedomí, že vo svojich náročných úlohách nie ste sami. Je tu stále niekto, kto Vám chce pomôcť, povzbudiť Vás, posilniť a oduševniť. Ten, kto s nami ide do každej situácie a nesie nás v každej slabosti je Pán Boh. On však veľmi často pôsobí cez nás, ľudí. A tak Vám chceme poskytnúť priestor vzájomne sa bližšie spoznať, všimnúť si úspechy i zápasy iných kolegov, a pri vymieňaní skúseností sa navzájom povzbudiť.

V roku 2010 v našom cirkevnom zbore pripravujeme sériu podujatí pod názvom Rok Leonarda Stöckela. Ide nesporne o najznámejšieho bardejovského pedagóga. Na pozadí jeho života a diela sa chceme nechať inšpirovať k tomu, aby sa dobré meno bardejovských evanjelických pedagógov nieslo z minulosti aj do súčasnosti a budúcnosti. Z toho dôvodu pripravujeme v cirkevnom zbore stretnutie, ktoré by sa malo konať v Auditóriu v Bardejove v nedeľu 11. októbra 2009.

Stretnutia sa ako hostia a prednášajúci zúčastnia: Mgr. Marián Damankoš, riaditeľ Evanjelického kolegiálneho gymnázia v Prešove a duchovný správca tejto školy Mgr. Matej Oráč. Obaja majú praktické pedagogické skúsenosti a obaja sú kresťanmi, ktorí sa svoju vieru snažia preniesť do spôsobu života i v práci, ktorej sa venujú.

Verím, že táto aktivita môže priniesť znásobený osoh na viacerých rovinách. Môže Vám priniesť nové vedomosti, ale najmä nové vzťahy, nové podnety a snáď aj nové oduševnenie a odhodlanie konať náročnú a predsa nevyhnutnú prácu na vzdelávaní mladej generácie. Prosím, tlmočte toto pozvanie svojim kolegom, pedagógom evanjelikom alebo sympatizantom našej cirkvi. V rámci programu Roka Leonarda Stöckela uvažujeme o viacerých stretnutiach. V tomto roku jedno alebo dve prípravné stretnutia by mali pomôcť vytvoriť zázemie ďalších, ktoré by mali byť tematicky viac viazané na významné výročie roku 2010. Možno z tejto iniciatívy vznikne zaujímavá a pre Vás osožná tradícia. Ale to už je kapitola prítomnosti a budúcnosti, ktorú môžeme písať spoločne. Nech nám v tom Pán Boh pomáha.

Ján Velebír

Kesťania trpia pre vieru

Vídeň (KAP) Křesťanské charitativní organizace na prezen-taci ve Vídni uvedly, že ve světě je pronásledováno pro víru asi 250 milionů křesťanů, což je asi 75 % všech lidí, kteří jsou pronásledováni z náboženských důvodů. Asi 175 tisíc křesťanů je každoročně pro svou víru zabito. Špatná je situace především v arabském světě, Indii, v komunistických zemích (především Číně a Severní Korey) a v Jižní Americe. Jen samotná Severní Korea vězní asi 50 až 70 tisíc křesťanů. Rostoucí trend diskriminace křesťanů se však projevuje i v Evropě.

Prevzaté z mesačníka Getsemany 6/2009.

40 rokov od založenia zboru v Richvalde

V nedeľu 30. augusta 2009 sa k novému kostolu v Richvalde uberalo omnoho viac domácich i hostí, ako zvyčajne. Dôvodom bolo výročie, ktoré si evanjelickí veriaci v Richvalde v týchto dňoch pripomenuli. Je to práve 40 rokov od času, kedy sa po mnohých úvahách a prípravách oddelila obec Richvald ako vtedajšia filia cirkevného zboru Bardejov a vytvorila samostatný zbor.

Slávnosť sa začala o 10:00 v bohato navštívenom chráme Božom. Slávnosti sa zúčastnil ako slávnostný kazateľ brat biskup VD Slavomír Sabol, medzi pozvanými hosťami bol doterajší farár Š. Marinko a farári susedných zborov, J. Majer zo Zlatého a J. Velebír z Bardejova.

Brata biskupa Sabola do Richvaldu privádza nielen služobná povinnosť starať sa o cirkevné zbory, ale aj osobný vzťah k tejto obci, kde jeho rodina má svoje korene. Malá časť rodinného pozemku leží aj pod terajšou farou a tak brat biskup s úprimným humorom poznamenal, že do Richvaldu bude vždy rád prichádzať ako domov.

Príjemná bola však atmosféra slávnosti aj pre ostatných zúčastnených. Brat Štafan Marinko, doterajší farár zboru priblížil účastníkom slávnosti genézu zboru počnúc od reformačných čias. Podľa dochovaných záznamov údajne v Richvalde bola zvestovaná reformačná zvesť ešte o dva roky skôr, ako v Bardejove. Neskôr, v čase protireformácie však došlo k zániku samostatného zboru a Richvald bol začlenený do cirkevného zboru Bardejov. Snahy o osamostatnenie sa objavili znovu v čase mierneho uvoľnenia pomerov po roku 1968. Bolo treba konať rýchlo, lebo situácia sa vyvíjala opäť k pritvrdeniu pomerov pre cirkev. A tak sa aj osamostatnenie odohralo v dvoch etapách, keď najprv vznikol zbor združený, ktorého časťou boli zbor Bardejov a Richvald a následne došlo k oddeleniu tejto časti. Brat farár spomenul niekoľko osobných poznatkov zo svojho mnohoročného pôsobenia v zbore. V závere poprial zboru Božieho požehnania do ďalšieho života.

V hojnej účasti na slávnosti mohli prítomní vnímať záujem okolitých zborov o dianie v Richvalde. Nebolo nám ľahostajné ani utrpenie tých, ktorých práve v čase ohláseného volebného konventu pri voľbe nového farára zastihla povodeň. Hrozilo, že konvent sa kvôli živelnej pohrome konať nebude. Napokon sa však podarilo aj organizovať záchranné práce i zvolať cirkevné grémium a tak nič nebránilo tomu, aby do zboru bol pozvaný nový kazateľ, brat Marek Cingeľ. Doposiaľ pôsobil ako farár vo Veličnej a konsenior Liptovsko-oravského seniorátu. V zbore začal pôsobiť dva týždne pred slávnosťou výročia znovuzaloženia zboru. V niektorom z ďalších čísel časopisu sa brat farár Cingeľ iste bude mať možnosť predstaviť.

Prajeme cirkevnému zboru i bratovi farárovi s rodinou mnoho Božej pomoci a sprevádzania. Radi sa budeme stretať pri zborových i seniorátnych stretnutiach. Veríme, že naša spolupráca so susednými zbormi bude k vzájomnému prospechu i k sláve spoločného Pána celej cirkvi, Ježiša Krista.

J. Velebír

Úvod dozorcu

Služby Božie v nedeľu 13. septembra 2009 v Bardejove boli vo svojom programe bohatšie o niekoľko bodov. Tým pre zbor najdôležitejším zvláštnym programom bol úvod novozvoleného dozorcu Ing. Jaroslava Foľtu. Po voľbe, ktorá prebehla 7. júna 2009 bol v zmysle cirkevnoprávnych predpisov slávnostne uvedený do úradu zborového dozorcu. Tento úkon vykonal z poverenia seniora brat konsenior ŠZS Dušan Cina sprevádzaný zástupcom seniorátneho dozorcu bratom Pankuchom z Nemcoviec. Brat konsenior Božím slovom usmernil myšlienky prítomných aj uvádzaného k pripravenosti slúžiť Pánu Bohu a slúžiť cirkvi tak, ako nám k tomu Pán Boh dáva sily a schopnosti. Po vykonanom slávnostnom sľube sa prítomným prihovoril zástupca dozorcu ŠZS i uvádzaný brat dozorca Foľta. Pozval všetkých spoluveriacich k spolupráci pre dobro zboru. Pripomenul, že do zodpovednej funkcie nastupuje s odhodlaním iniciovať živú a aktívnu účasť čím viacerých členov zboru na zborových aktivitách.

Brat dozorca na svojom poste môže vykonať veľa. Aby sa tak skutočne dialo, je úlohou všetkých členov zboru niesť jeho I všetkých ostatných presbyterov a kňazov zboru na modlitbách pred Božiu tvár, aby sa v práci zodpovedných funkcionárov zboru diala Božia vôľa k sláve Pánovej.

J. Velebír

Ako na to...

V rubrike „Ako na to“ vám chceme ponúknuť niekoľko praktických rád a návodov, ako zariaďovať záležitosti svojho duchovného, cirkevného života. V rodine sa udalosti ako krst, svadba, pohreb, či konfirmácia vyskytujú vždy raz za dlhší čas. Kým sa taká zvláštna udalosť nedotýka priamo nás, ani si neuvedomíme, čo všetko pri nej potrebujeme vybaviť. A keď sa zrazu priblíži, sme niekedy trochu neistí. Preto chceme členom cirkevného zboru ponúknuť niekoľko návodov na pokojné a uvážené zvládnutie týchto okamihov. V jednotlivých kapitolách sa objavia stručné informácie z cirkevnoprávnych predpisov (CPP), usmernenia o tom, ako sa tieto predpisy dajú uplatniť priamo v našom zbore a vo vašej rodine a možno bude priestor aj pre osobné skúsenosti vás samotných.

Podnetom pre rubriku „Ako na to“ môžu byť aj vaše otázky, ktoré doručíte priamo redakcii na farskom úrade, alebo prostredníctvom urny na otázky, podnety a návrhy, ktorá je umiestnená v kostole v Bardejove pri hlavnom východe

Svätý krst

(Záväzné úpravy pre cirkevnozborovú prax – Cirkevnoprávne predpisy - CPP)

Sviatosť krstu svätého prisluhuje ev. a. v. cirkev deťom (dojčaťom), deťom do konfirmačného veku, ako aj mládeži (nad konfirmačný vek) a dospelým, za týchto podmienok

- O krst dieťaťa musia požiadať rodičia, alebo aspoň jeden rodič osobne. Duchovný pastier je povinný viesť s rodičmi a krstnými rodičmi pastorálny rozhovor o význame, zmysle a záväznosti krstu svätého. Zistí, či sú rodičia pokrstení, konfirmovaní a cirkevne zosobášení. Ak z rozhovoru vyplynie, že tieto podmienky nespĺňajú, vedie rodičov k rozhodnutiu, aby pre krstom dieťaťa boli oni sami najprv pokrstení (konfirmovaní) a ich manželstvo evanjelicko-kresťanským spôsobom požehnané.
- Krstní rodičia majú byť zásadne evanjelici. V prípade závažných dôvodov jeden z krstných rodičov môže byť členom inej kresťanskej cirkvi. Krstní rodičia evanjelici musia byť pokrstení a konfirmovaní a v prípade manželov ako krstných rodičov aj cirkevne zosobášení. Krstní rodičia z inej cirkvi musia byť pokrstení. Krstným rodičom nemôže byť ten, kto nemá pokrstené vlastné deti, alebo deti krstného rodiča ev. a. v. nasledujú vierovyznanie neevanjelického rodiča. ... Ak rodina trvá na krstných rodičoch, ktorí nespĺňajú horeuvedené predpoklady, navrhne kňaz rodine popri týchto krstných rodičoch ďalších spomedzi členov cirkevného zboru, ktorí prijmú túto úlohu menom cirkevného zboru.
- Pri krste detí slobodných matiek vyžaduje sa u matky dieťaťa jej vlastný krst a konfirmácia.
- Pri výkone krstu musia byť osobne prítomní rodičia a krstní rodičia dieťaťa. Ak sú krstní rodičia (jeden z nich) v čase krstu dieťaťa vzdialení, alebo z iných dôvodov neprítomní, zastupujú ich náhradní krstní rodičia (za tých istých podmienok), ktorých treba zapísať do matriky po riadnych krstných rodičoch ako zastupujúcich.
- Celý cirkevný zbor modlitebne a konkrétnou pomocou podporuje duchovný rast pokrsteného.
- Mládež (od konfirmačného veku) a dospelých možno pokrstiť len po predchádzajúcej príprave v rozsahu konfirmačnej látky. Úrad krstných rodičov v týchto prípadoch nahradia dvaja svedkovia.
- Krstiť treba zásadne v chráme, pokiaľ možno v rámci služieb Božích. Zo závažných dôvodov možno krstiť aj v zborovej miestnosti, alebo na inom primeranom mieste. V prípade ohrozenia života dieťaťa možno krstiť aj v nemocnici alebo domácnosti.

Aby naše rodiny čakajúce prírastok mohli svätý krst prežiť vo celej jeho hĺbke a požehnaní, pozývame v našom cirkevnom zbore rodičov a krstných rodičov na spoločné stretnutia pred krstom. Tieto sa konajú spravidla každý štvrťrok, alebo vo zvláštnom termíne, keď príchod potomka očakáva viacero rodín naraz. Prípravu na krst ponúkame rodičom v čase približne od piateho mesiaca tehotenstva až do pôrodu. Dôvod je jednoduchý. Mamička (a aj otecko) po pôrode majú mnoho veľmi praktických starostí. Uvoľniť sa týždeň po pôrode na hodinku, či viac je pre rodičov, zvlášť pre mamičku v podstate nemožné. Naopak, v čase očakávania, pred pôrodom už mamička čoraz menej pracuje, čoraz viac sa sústreďuje na svoju novú úlohu. Rozmýšľa o príchode dieťatka, chce o tom hovoriť, pripravuje sa na pôrod aj po zdravotnej stránke, navštevuje s otcom tehotenskú poradňu, prípravy na pôrod. Do tohto obdobia veľmi dobre zapadne aj čas, v ktorom rodičia s krstnými rodičmi sú pozvaní k príprave na krst.

Na tieto prípravy pozývame aj rodičov čakajúcich druhé,

tretie či ďalšie dieťa. Zámerom prípravy totiž nie je len podať informáciu o tom, ako sa krst vykonáva alebo naučiť rodičov poučky o krste. Tie by sme predsa všetci mali poznať od konfirmácie alebo si ich môžeme prečítať v múdrych knihách. Zámerom prípravy je zhromaždiť dovedna niekoľko rodín, ktoré prežívajú rovnaké krásne ale aj napäté obdobie čakania na dieťa, prežiť spolu chvíľu, počas ktorej si môžu vzájomne povedať o svojich skúsenostiach, o tom, ako zvládajú radosti aj ťažkosti spojené s tehotenstvom a pôrodom. Spoločne sa pozeráme do Božieho slova a snažíme sa v ňom jasne a zrozumiteľne nájsť odpovede na otázky: prečo ideme krstiť, načo to bude dobré pre dieťa, k čomu to zaväzuje rodičov. Rodičia čakajúci druhé a ďalšie dieťa majú príležitosť nanovo si uvedomiť svoju zodpovednosť, ale aj radosť, ktorú v Božom dare života prijímajú. Nejde teda len o informácie, ale o vedomé, uvedomelé prežitie celej skúsenosti rodičovstva. Prítomnosť skúsenejších rodičovtiež pomáha prvorodičkám a „prvootcom“ lepšie sa vložiť do novej situácie, ktorá ich čaká.

Súčasťou príprav je aj pozvánka na stretnutia mamičiek v Ma-mi klube a čas pre rozhovor všetkých zúčastnených. Sú to veľmi milé chvíle, kedy vznikajú medzi prítomnými zárodky možných budúcich priateľských vzťahov. Niekedy už len to vedomie, že v pôrodnici vo vedľajšej izbe leží sestra, s ktorou sa poznáme, s ktorou sme boli spolu na príprave aspoň trochu pomôže rodičke v jej náročných chvíľach na pôrodnici. Stretnutia sú zároveň príležitosťou modliť sa jedných za druhých i príležitosťou požiadať o modlitby za tých, ktorí v súvislosti s príchodom dieťatka prežívajú akékoľvek obavy či napätia.

Pre rodičov, ktorí absolvovali predpísanú prípravu je nahlásenie krstu potom už veľmi krátkou a rýchlou záležitosťou. Zvyčajne otec prináša na farský úrad kópiu rodného listu a dohodne dátum vykonania svätého krstu. Rád by som povzbudil všetkých rodičov k tomu, aby deti prinášali ku krstu počas služieb Božích. Krst svätý je prijatím dieťaťa do cirkvi a práve toto symbolizuje krst na službách Božích. Takýto krst lepšie zvládajú celkom malé deti, ktoré prirodzene oveľa viac spia, ako deti niekoľkomesačné a preto netreba mať obavy z toho, že by tam krstenec vyrušoval. Ak máme deti narodené v tom istom čase, je milé, ak ich môžeme krstiť spoločne. Každá dôležitá chvíľa, ktorú prežívame s niekým iným spolu buduje naše vzájomné vzťahy a k tomu nás vedie naša viera v Pána Ježiša.

Niekedy sú dôvodom pre krst mimo služieb Božích ďalšie deti v rodine, ktoré nie sú zvyknuté na kostol a rodičia sa boja, že budú vyrušovať. Na tento problém je najjednoduchším riešením naučiť deti chodiť do kostola. Skúsenosti hovoria, že do kostola sa dá prísť aj s kočíkom, aj s dieťatkom na rukách. Ak dieťa nevydrží celé služby Božie, tak vydrží po prvú pieseň. O nejaký mesiac dva však vydrží potichu aj po druhú alebo tretiu pieseň. Napokon máme dvoj, trojročné deti, ktoré vydržia aj celé služby Božie. Niektoré celé služby Božie prespia. Nebráňte im, nech spia. Veď sú doma, v dome svojho Otca nebeského. Majú sa tu cítiť bezpečne a pokojne. Ak však sú aktívne a majú problém vydržať, môžete im do ruky dať vhodnú detskú knihu s kresťanskou tematikou (ako napr. niektorú z kníh básni pre deti od br. Fričovského a podobne). Dieťa takto naučené na kostol a spôsob

správania sa v ňom nebude mať problém zúčastniť sa krstu svojho súrodenca alebo bratranca. Naopak, takéto deti pri krste zvlášť vítame a pozývame ich priamo ku krstiteľnici, aby si mohli dôverne zblízka pozrieť, čo sa pred niekoľkými rokmi dialo s nimi, keď boli maličkí. Po krste najmladšieho člena rodiny dávame požehnanie aj ostatným prítomným deťom. Je dobre deti na to vopred pripraviť, aby neboli prekvapené. Chvíľa krstu v rodine je príležitosťou vysvetľovať starším deťom, čo krst pre nás znamená. Práve na takéto vysvetľovanie je osožná príprava, ktorú rodičia a krstní absolvujú a potom z toho, čo počuli hneď môžu rozdávať Božiu múdrosť a svedectvo doma svojim najbližším.

Krstíme trojnásobným poliatím hlavičky dieťatka vodou, nad ktorou boli vyrieknuté slová Pána Ježiša Krista, ktorými svätý krst ustanovil. Týmto spôsobom, spojením vody a zasľúbenia zo Božieho slova, stáva sa obyčajná voda vodou svätého krstu. Stekajúca voda symbolizuje obmytie dieťaťa z prirodzeného, dedičného hriechu (ako o tom hovorí list Rímskym v 6. kapitole).

V našej cirkvi krstíme aj dospelých. Deje sa to pravidelne aj v našom zbore. Každý rok sa objaví niekto, koho rodičia nevychovávali v kresťanskej viere a nedali ho pokrstiť. Aj takýchto ľudí si však Pán Boh nájde osloví ich. Pretože už majú vlastný úsudok, vedia rozmýšľať a rozhodovať sa, patrí k ich krstu najprv príprava, ktorú vykonávame na spoločných stretnutiach na fare alebo v Auditóriu. Opäť sa snažíme zhromaždiť aspoň malú skupinku pripravujúcich sa, aby tu nešlo len o vyučovanie, ale aj o spoločenstvo s druhými, rovnako zmýšľajúcimi a vedenými Pánom Bohom k viere. Pri krste dospelých už nemáme krstných rodičov (ktorých hlavnou úlohou je vyznávať vieru v Boha namiesto krsteného a spoluúčinkovať pri jeho kresťanskej výchove), ale sú tu prítomní dvaja svedkovia krstu.

Svätý krst je vzácnou chvíľou v živote človeka. Pán Boh nám v ňom podáva vzácny dar svojej milosti a odpustenia. Tento článok nebol vyučovaním o teologickom význame krstu. Tomu by sme mohli venovať priestor v niektorom z ďalších čísel. Ak máte ďalšie konkrétne otázky o svätom krste, napíšte ich a odovzdajte v spomínanej urne v kostole. Priestor na odpovede môžeme nájsť nielen na stránkach časopisu, ale možno aj pri vyučovaní v rámci Biblických hodín či v kázni.

Ján Velebír

Detský tábor 2009

Rekreačné zariadenie KAMARÁT

Sen viacerých ľudí z nášho zboru sa splnil... konkrétne v čase od 27. do 31. júla. Vtedy sa totiž zrealizovala vyše polročná príprava letného biblického tábora pre deti na Mníchovskom potoku, s výstižným názvom: BOH – Darca života.

Počas posledných rokov v nás rástla túžba zorganizovať tábor, kde by sme boli s deťmi stále, aj v noci, nie len osem hodín denne, ako to býva počas denných táborov. Niekedy začiatkom roka sa stretlo zopár ľudí s podobnou víziou a zhodli sa na tom, že chceme ísť do toho, že tento rok chceme pripraviť pre deti tábor, kde by sme boli spolu plných 24 hodín denne. Detský tábor sa tak začal rysovať čoraz reálnejšie.

S obrovským očakávaním sme začali pripravovať všetky detaily. Bolo potrebné premyslieť množstvo vecí, počnúc hlavnou témou tábora, cez športové aktivity, a nočnou hrou nekončiac. S bázňou sme hľadeli vpred a snívali o tom, čo Pán Boh chystá pre nás a hlavne pre deti počas toho jedného júlového týždňa.

A Pán Boh toho naozaj prichystal veľa. Najprv ľudí, ktorí mali srdce ochotné pomôcť – vedúcich skupiniek, hudobnú skupinu, pomocníkov, zvukára, zdravotníčku, … A samozrejme hlavnú vedúcu tábora – tetu Jelku. Potom nám vybavil voľný termín presne v tom čase, ako sme potrebovali, v rekreačnom zariadení KAMARÁT na Mníchovskom potoku. A bol s nami aj počas všetkých našich prípravných stretnutí, kde prebiehala jedna z najnáročnejších častí našej práce.

A napokon – čo sme prežili už priamo na tábore – pripravil nám nesmierne požehnaný čas s deťmi. Práca s deťmi je nádherná služba, hlavne, keď vidíte všetky detské tváre plné očakávania, a potom oči žiariace radosťou, keď zažijú niečo krásne, čo im zostane dlho v pamäti. A vtedy viete, že celý ten čas príprav nebol zbytočný.

Počas piatich dní trvania tábora sme zažili všeličo: plavili sme sa v arche s Noachom, prežívali sme spolu s márnotratným synom nekonečnú milosť, ktorou ho otec zahrnul; boli sme pri tom, keď Ježiš vzkriesil Jairovu dcéru, snažili sme sa pochopiť, čo pre nás znamená byť Božou ovečkou, a konečne, Pán Boh k nám hovoril aj o tom, aké dôležité je nedovoliť, aby nám diabol a starosti tohto sveta vzali to, čo sme za celý týždeň prijali.

Myslím, že deťom sa veľmi páčili akčné popoludnia – či už bojovali v pevnosti Boyard, museli preukázať svoju zručnosť v olympiáde, alebo sa podujali vyslobodiť pirátmi unesenú tetu Jelku. Najväčší odvážlivci sa statočne popasovali so strachom v nočnej hre, keď hľadali svojich vedúcich.

Samozrejme, prišli aj ťažšie chvíle – pre niektorých z nás to bol v mesiaci júl už tretí tábor, kde sme boli ako vedúci. Preto nás neobišla poriadna únava. Byť na tábore s deťmi znamená byť s nimi 24 hodín denne, či už na skupinkách, pochodoch, ale aj počas „voľna“. Napriek tomu, a myslím, že všetci vedúci budú so mnou súhlasiť ak poviem, že to bol nesmierne vzácny čas. A hoci sme museli veľa obetovať, ešte viac nám tábor dal. Asi naozaj platí, že keď človek dáva, v skutočnosti získava.

Pre mňa osobne bol tento tábor veľmi zaujímavou skúsenosťou. Ako dieťa som sa tiež zúčastnila podobného tábora pod vedením tety Jelky. No teraz som na celý tábor pozerala z úplne inej perspektívy, nie ako účastník, ale ako vedúca. Celý čas som sa zamýšľala nad tým, či aj pre tieto deti to bude rovnako krásny a nezabudnuteľný týždeň, ako bol vtedy pre mňa.

Pevne verím, že bol, že im ešte dlho zostane v pamäti, a že o rok, ak Pán Boh bude chcieť, aby bol ďalší tábor, prídu opäť. Som veľmi vďačná Pánu Bohu za možnosť mať tento rok v našom zbore detský tábor. A ďakujem aj všetkým, ktorí prispeli k tomu, aby mohol byť.

Bibiana Pavlišáková

Ježiš však riekol: Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne; lebo takýchto je kráľovstvo nebeské.
Matúš, 19,14

Dorastový tábor 2009

Počas tohtoročného tábora, ktorý sa konal od 14. do 19. júla, sme sa zúčastnili dobrodružnej výpravy okolo celého sveta. Zastavili sme sa na šiestich zaujímavých miestach, pričom sme sa nemuseli vzdialiť čo i len na krok z nášho domovského prístavu- zo Spišskej Belej.

V prvý deň cesty nás očaril svojou krásou Hawai, kde sme sa zamýšľali nad nádherným Božím stvorením a životom prvých ľudí v rajskej záhrade (1M 2, 4-25). V stredu sme sa vybrali do mesta, v ktorom sa peniaze počítajú len v miliónoch a predstavujú vrchol šťastia. V Las Vegas sme aj cez príbeh o potope mohli vidieť, ako Boh nenávidí a trestá hriech, ale aj to, ako ochraňuje svojich verných (1M 6, 5-21). Putujúc prekrásnou oázou hojnosti a veľkomestom s pohodlnými chodníkmi sme však dorazili aj na drsnú a neľútostnú púšť. Sahara nám veru neukázala prívetivú tvár. Celým tretím dňom na tábore nás totiž sprevádzala téma o pokúšaní na púšti (Mt 4, 1-11).

Piatok bol pre nás dňom záchrany. Navštívili sme Golgotu, kde sme si mohli nanovo uvedomiť, čo všetko znamenáme pre nášho Boha a čo všetko pre nás znamená On (J 8,1-11). Hlavnou myšlienkou sobotňajších prechádzok po Európe bolo Božie riadenie Gideona v ťažkých časoch vojen. Pochopili sme, že Boh nám dá silu i odvahu bojovať tam, kde nás pošle (Sud 6). Po namáhavej ceste sme napokon zatúžili vrátiť sa späť domov... Témou posledného dňa výpravy bolo Kráľovstvo nebeské (Zjav 21 a 22, 1-5). Z našej posádky ho doposiaľ síce nikto nenavštívil, ale ako Božie deti doň patríme...

Verím, že tábor plný zaujímavých tém, zábavných aktivít a príjemného spoločne stráveného času bol veľkým požehnaním pre všetkých, ktorí sa ho zúčastnili.

Ľ. Martičková, Lukavica

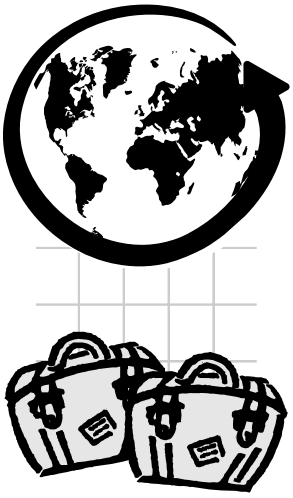

Ježiš však riekol: Ja som cesta i pravda i život.
Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.
Ján 14,6

KECY 2009

"Stories" ("Príbehy"), RS Danová pri Medzilaborciach

V našom zbore chceme pamätať aj na misiu smerom von a jedným zo skvelých nástrojov takejto misie je KECY tábor, čiže konverzačný anglický tábor pre mladých, ktorý mohol byť v našom zbore tento rok už druhykrát. Tábor je organizovaný v spolupráci s organizáciou TC Kompas v Žiline a North Point Church v Atlante. Počas celého roka pozývame svojich známych a spolužiakov na tento tábor a mesiac pred táborom sa deje spolu s niekoľkými Američanmi pozývanie aj priamo na stredných školách na hodinách angličtiny. Tohto roku sa celý tábor ako už vyplýva z názvu niesol v znamení príbehov, čo dávalo veľa možností ako upútať účastníkov tábora, poukázať na ten najdôležitejší Boží príbeh a podnietiť všetkých hľadať a skúmať, aké je to naše miesto v Božom príbehu. -peterkucharik-

O svoje dojmy z KECOV 2009 sa s nami podelila Jarka Petričová zo Zlatého:

O Kecoch som vedela asi rok predtým než som tam išla a približne celý ten čas som sa na ne tešila. Vedela som o nich hlavne z fotiek z Facebooku a rozprávania priateľov. Tiež som vedela, že to nie je len tak obyčajný anglický tábor, ale jeho posolstvo a zámer je trochu hlbší a cennejší ako len zdokonalenie sa v angličtine – čo bolo pre mňa len veľkým plusom, keďže milujem tento jazyk.

Skutočnosť že to bude kemp plný Božích ľudí a taktiež neveriacich študentov, ktorí budú mať príležitosť poznať Boha viac, nielen na základe nejakého náboženstva, ale reálnych vzťahov medzi ľuďmi a Ním a ľuďmi premenenými Jeho láskou navzájom, ma naplňovala očakávaním čo všetko sa tam bude diať a ako kreatívne môže Boh konať.

Pre mňa osobnou srdcovkou boli na kempe samozrejme samotní Američania, ktorých sme volali „interni" a náš jedenásťčlenný americký tím z Atlanty. Spomienky ako sa úžasne energická Michelle na našich English lessons snažila rozprávať pomaly aby sme jej rozumeli, ako Robby tak rozkošne rozprával po slovensky, keď Aaron a Will sa dokázali tak úplne rozdať všetkým pri večernom „Dance e-nighte" a my sme tak mohli zažiť kopec srandy, keď si Abby k nám chodila žehliť vlasy a ponúkala nám jedlo keby sme náhodou boli hladné a stále sa s nami snažila komunikovať, keď Beth nás s nadšením učila tanečnú choreografiu a ako aj keď Jeff vytiahol gitaru, začal hrať a my sme mohli spievať: „I have a doggy, my doggy loves me...", počas asi najlepšieho e-nightu pri ohnisku – sú jednoducho nenahraditeľné.

To načo som sa počas každého dňa veľmi tešila boli svedectvá. Asi by sa dalo povedať, že to bola moja najobľúbenejšia časť programu. Pozerať sa na ľudí a pritom počúvať ich jedinečný, skutočný príbeh. Počúvať príbehy ľudí ktorí boli zachránení živým Ježišom, a ktorí prekonali ťažké skúšky, je pre mňa vždy fascinujúce. Aj keď to bolo pre mnohých z nich ťažké a občas aj veľmi čerstvé, tým viac si to vážim. Bolo to pre mňa veľkým povzbudením. Celkovo kemp hodnotím viac ako pozitívne a tiež musím povedať, že stopercentne naplnil moje celoročné očakávania.

Odchádzala som odtiaľ s príkladom nielen našich nezabudnuteľných amerických priateľov, ale aj pre mňa nenahraditeľného slovenského tímu z Bardejova, konať Božie dielo, rozdávať sa a byť tu pre ľudí. Veľká vďaka Bohu a Vám všetkým, ktorí ste k tejto zmysluplnej práci priložili svoju ruku.

Okienko do evanjelického a.v. zboru v Bardejove
jún - september 2009

Pokrstení:

Alexander Hrivňák, Bardejov
René Majerník, Bardejov
Klára Jurášová, Bardejovská Nová Ves
Karina Vojtašková, Bardejov
Daniel Vojtaško, Bardejov
Eman Tenik, Bardejov
Tamara Novotná, Bardejov
Petra Foľtová, Bardejov

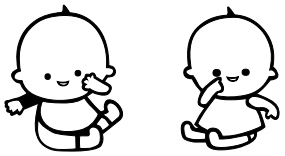

Martina Baláž, Mihaľov
Slavomít Sobek, Mihaľov
Kristýna Weinholdová, Liberec, ČR
Tomáš Pangrac, Bardejov
Dávid Zuščin, Bardejov
Laura Klimeková, Bardejov
Michael Kočiš, Bardejov

Ježiš im riekol: Nechajte dietky a nebráňte im prichádzať ku mne; lebo takýchto je kráľovstvo nebeské. Matúš 19,14

Sobášení

Mgr. Marcel Valo a Anna Tomášková
Erik Dorko a Andrea Vantová
Miloš Vanta a Zuzana Voľanská

Martin Viglaš a Eva Pavlišáková
Mgr. Peter Zakuťanský a Mgr. Stanislava Hankovská
Peter Potičný a Zuzana Roguľová

...zmýšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ... Filipským 2, 2

Pochovaní

Zuzana Polčová, rod. Dzuriková, 80 r., Janovce
Andrej Gdovin – Paľušek, 82 r., Bardejov
Andrej Kochan, 84 r., Kobyly
Milan Benka – Rybár, 58 r., Bardejov
Ján Tipul, 76 r., Bardejov
Andrej Vanta, 81 r., Bardejov - Poštárka

Andrej Kolesár, 51 r., Bardejov
Ján Gajdoš – Evin, 97 r., Vyšná Voľa
Elena Slančová, rod. Dzuriková, 78 r., Bardejovské Kúpele
MUDr. Anton Karol, 58 r., Bardejov

Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz v Pánu umierajú! Zjavenie Jána 14,13

Na vydanie Bardejovského prameňa prispeli

2,00 €	**Bardejov** - r. Tribusová
3,00 €	**Bardejov** - r. Mirdaliková
4,00 €	**Bardejov** - s. Guľáňová
5,00 €	**Bardejov** - s. Harvilková, br. Novák, r. Vantová;
	Lukavica - Bohu známa rodina;
	Vyšná Voľa - r. Evinová, r. Klimeková
6,00 €	**Bardejov** - s. Mačejovská
7,00 €	**Bardejov** - r. Pangrácová
8,00 €	**Bardejov** - r. Hlavinková
10,00 €	**Bardejov** - br. Dečko, r. Foľtová, r. Gajdošová;
	Lukavica - manželia Vantoví, 2x r. Vantová;
	Vyšná Voľa - r. Marinková;
	Zlaté - s. Benková
11,00 €	**Bardejov** - r. Maťašová
20,00 €	**Bardejov** - Foľtová, Haňovová, Mišáková;
	Malcov - r. Lövingerová,
	Vyšná Voľa - r. Gajdošová
45,00 €	**Kobyly** - r. Kochanová
50,00 €	**Bardejov** - r. Karolová
346,00 €	

Pozývame Vás na :

Mami klub od 16.9. každú stredu dopoludnia od 9:30 do 12:00 v Auditóriu.

Prvé celodenné stretnutie katechumenov v prvom ročníku konfirmačnej prípravy v sobotu 26. septembra v čase 9.00 – 16.00 v Auditóriu a priľahlom okolí.

Na seniorátne misijné nešporné služby Božie, ktoré sa uskutočnia v nedeľu 27. septembra o 15.00 hod. v areáli bývalej lesníckej školy, ktorý získal seniorát pre účely svojich vnútromisijných aktivít. Po službách Božích sa prítomní budú môcť zoznámiť s celým areálom nového seniorátneho misijného strediska.

Na slávnosť pamiatky posvätenia chrámu - v Bardejove v nedeľu 27. septembra,
- v Lukavici 4. októbra
- vo Vyšnej Voli 18. októbra (20. výročie posvätenia kostola).

Na slávnosť inštalácie za zborových farárov manželov Kaňuchových v Žiline 27. septembra so začiatkom o9:00 hod.

Zborovú Dávidovu harfu, ktorá sa bude konať v Lukavici v sobotu 3.októbra 2009, v kultúrnom dome a areáli školy so začiatkom o 9.00 hod. Prosíme deti, aby si zobrali so sebou prezuvky. Odchod autobusu bude oznámený na službách Božích vo všetkých kostoloch.

Regionálne stretnutie Modlitebného spoločenstva v Bardejove v sobotu 10. októbra 2009 o 9.00 v Auditóriu.

Stretnutie evanjelických pedagógov cirkevného zboru Bardejov v nedeľu 11. októbra o 15:00 v Auditóriu v Bardejove.

Slávnostné služby Božie pri príležitosti Poďakovania za úrody zeme vo všetkých kostoloch cirkevného zboru v nedeľu 11. októbra 2009.

Stretnutie mladých manželov (7 až 2 roky po sobáši) v nedeľu 25. októbra popoludní o 15:00 v Auditóriu.

Evanjelizačné stretnutie Šarišskozemplínskeho seniorátu, ktoré sa bude konať v Raslaviciach v nedeľu 25. októbra 2009.

A na pravidelné služby Božie každú nedeľu vo všetkých kostoloch nášho cirkevného zboru:
Bardejov 9:00 a 18:00
Mokroluh a Lukavica 9:00
Rokytov a Vyšná Voľa 10:30.
- stretnutia detských služieb Božích, dorastu, mládeže, rodinného spoločenstva, modlitebného spoločenstva.